

Panis Evangelici Fragmenta Quadragesimalia Tripartita

Ex sanctissimo Dei Verbo copiosè & sedulo collecta, Sanctorum Patrum, variorumque Auctorum sententiis & conceptibus mirificè aucta; Et Omnibus Quidem Anni Dominicis; præcipuè tamen singulis Quadragesimæ Dominicis & Feriis per binas ad minus, sæpius denas aut septenas Conciones fideli Populo ...

Lingendes, Claude de
Coloniae Agrippinae, 1689

XXXVIII. Quæ secunda est de oratione, ostendit eam esse impetratoriam, & quomodo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56356)

Eheu si scires donum Dei, & quo emolumento Deus tibi orandi, & potestatem dedit, & facultatem! Tu forsitan petisses ab eo, & ille dedisset tibi. Quid dedisset tibi? certè quod petisses: Pete itaque, & dabitur tibi. Quid petes?

gratiam in hoc mundo, & gloriam in altero: ad quam deducat nos Iesus Christus qui cum Patre & Spiritu sancto regnat in sæcula sæculorum Amen.

FERIA QUINTA

DOMINICÆ PRIMÆ IN QVADRAGESIMA.

CONCIO SECUNDA.

DE ORATIONES.

Quod sit impetratoria & quousque pertingat hæc proprietas.

O Mulier magna est fides tua, fiat tibi sicut vis. Matth. 15.

QUOD secundò de Oratione dicere cogimur causa est quia non sufficit semel orasse, sed sæpius orandum est: immò si fieri posset, semper & continuè, juxta illud Christi Domini Lucæ 18. *Oportet semper orare, & non deficere*: homini enim Christiano, ut ait Clemens Alexandr. lib. 7. Strom. *eski men asto o bios apas omilla pros teon*. Oratio est omnis vita, & cum Deo conversatio: quotidie Sol accenditur, quotidie quoque orandum est: Præcipitur Levitici 6. ut semper in altari ignis ardeat: & additur, *quem nutriet Sacerdos, subjiciens ligna mane, per singulos dies: Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari*: Hoc de Oratione dictum intellige, de quâ iterum nobis sermo, neque enim mulier Chananæa semel clamasse contenta fuit, sed sæpius & Christum, & Apostolos interpellavit, & quanquam hi Christo dicerent, di-

mitte illam, quia clamat post nos, noluit tamen dimittere, quoniam ejus clamorem non molestum sensit, sed habuit gratissimum, quod & admiratione suâ ostendit: *o mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis*. Idem à vobis expecto, nempe hunc de Oratione discursum vestrà admiratione finiendum: utinam addatis, *fiat tibi sicut vis*: hoc unum est quod nunc volo, ut in vobis orationis & æstimationem, & amorem ingeneret: Sed prius orationem ipsam adhibeamus, quàm de oratione dicamus: nostra omnis ad Deum per Christum, ad Christum verò per Virginem fieri debet. AVE MARIA. **I**N priori Concione diximus quatuor esse in oratione eximia: tria quidem illi cum alijs rebus communia, nempe quòd meritoria sit, quòd sit satisfactoria: denique quòd magna sit dispositio ad maxima bona: quæ omnia fuse ostendimus. Quartum autem

autem ita orationi convenit, ut nulli alteri rei convenire propriè possit, nimirum ut sit impetratoria, id est vim habeat ad impetrandum, quatenus ipsa petitio est.

1. Quidem, quoniam petitio ex naturâ suâ ordinatur ut animum alterius inducat ad dandum id quod petitur, non quia emittitur, nec quia solvitur, nec quia aliquis illud meretur; sed solum, quia petitur, & rogatur: quatenus consentaneum est bonitati, & liberalitati ejus qui rogatur, moveri ad dandum, eo solum nomine, quia rogatur: atque hic modus impetrandi ita est proprius orationi, ut nulli alteri bono operi convenire possit; licet ab alijs rebus oratio juvari possit ad meritum, & dispositionem, atque ut petens gratior fiat donanti: Et hoc modo jejunium, & eleemosyna dicuntur alæ orationis à SS. Patribus, vel sorores, ut à Sancto Chrysostomo.

2. Quia orationi facta est promissio impetrationis. Psal. 49. *Invoca me in die tribulationis, eruam te, & honorificabis me.* Marci. 11. *Omnia quaecumque orantes petitis, credite quia accipietis, & venient vobis:* Lucæ 11. *Petite, & accipietis, querite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis: omnis enim qui petit, accipit, & qui querit invenit, & pulsanti aperietur.* Et Ioan. 16. *Amen dico vobis, si quid petieritis Patrem, in nomine meo dabit vobis, & passim alibi: Quod orationis privilegium quam sit eximium, ex sequentibus colligere possumus.*

1. Quod nullis finibus includatur, sed impetrare omnia possit, etiam quæ videntur impossibilia, sic enim indefinitè Christus promissit Marci 11. *Omnia quaecumque orantes petitis, credite quia accipietis:* Ioan. 16. *Si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis:* Ac ne dubites, omnis generis exempla habes in Scripturis: Chrysost. Orat. 2. de Preecat. Quâ ratione Moyses in bello Israël servavit? nonne arma quidem &

exercitum discipulo tradidit? ipse verò hostium multitudini preces opposuit? occultè pugnabat, manifestè vincebat: & precante Moysè Judæi victoriam reportabant: à precibus desistente, erant hostibus inferiores: diceres manus ejus, belli esse vexillum, quod victoria sequeretur: Non idem populum impia perpetrantem unâ prece servavit, divinumque aspectum & innumerabilia bona, per preces tantum consecutus est? hæc enim illi vitam incolarum cæli per similem conciliavit: quid enim agebat 40. diebus in monte cum Domino jejunos cõversans, nisi quod orabat, & cū Dominò colloquebatur? certè oratio Danieli, alterū fuit illi pro cibo. Prece vim ignis superavit, leones edomuit, quorū alterū tribus pueris contigit. Hæc sanctū vatem genuit Samuëlem: nam cū ad sobolem natura Matri adversaretur, prece exorta naturæ vitium correxit: Talis ex prece fructus extitit, talem deprecatio vatem procreavit: Hac David tot & tantâ bella confecit, nō armorum strepitu, non hastarum conflictu, non stricto gladio, sed precum præsidio communitus: Hac Ezechias Persarum multitudinem celeriter vertit in fugam: Et illi quidem ad evertenda mœnia machinas adhibebant: ipse verò precibus mœnia munit: Itaque extinctum bellum est, prece, non armis: non tubæ clangore, non terrâ sanguine aspersâ, sed exercitu conquiescente, hostibus unâ prece perterritis.

Eodem modo Nyssen. orat. 1. de oratione Dominicâ. Oratio Jonæ, Cerum domum effecit: Ezechiam verò ex portis mortis ad vitam reduxit: Tribus autem adolescentibus in ventum rorantem flammam convertit: Israëlitis contra Amalecitas, trophæum erexit, & centum octoginta quinque milia Assyriorum unâ nocte gladio invisibili

bili prostravit: & alia innumera omnis generis exempla.

2. Quod omnia audeat, quid enim non auderet, quæ sibi omnia novit possibilia, & nihil impossibile: Audet cælum aperire & claudere ad libitum in Eliâ: audi enim quàm audacter loquatur 3. Reg. cap. 17. loquens ad Achab. *Vivit Dominus Israël in cuius conspectu sto. Si erit annis his ros, & pluvia, nisi juxta oris mei verba:* Atq; ut nemo dubitet id pertinere ad orationem Eliæ, sic rem intellexit S. Jacobus in suâ Epist. c. 50. *Eliæ homo erat similis nobis passibilis, & oratione oravit ut non plueret super terram, & nõ pluit annos tres, & menses sex: & rursum oravit, & cælum dedit pluviam, & terra dedit fructum suum:* Ejus orationem Ecclesiasticus, appellavit verbum Domini: cap. 48. *verbo Domini continuavit cælum:* Ac vide num eleganter dixerit S. Chrysost. serm. 2. de Eliâ: *Clavis cæli fit sermo Eliæ Sanctissimi; jubet enim, & clauditur cælum; orat postmodum, & aperitur. Eodem sensu Augustinus serm. 226. de Tempore. Oratio justiciæ clavis est cæli, ascendit precatio, & descendit Dei miseratio: Audet eadem Solem Lunam sistere in Josuë cap. 10. *Tunc locutus est Josuë Domino: Hæc verba orationem indicant Josuë: Vide autem quo illam perduxerit: Dixitque, Sol contra Gabaon ne movearis, & Luna contra vallem Ajalon steteruntque Sol & Luna, donec ulcisceretur se gens de inimicis suis: in quæ Bernardus. Soli ut stet, non tam orat, quàm imperat, & meretur fides tam Solis obedientiam, quàm de hoste prostrato victoriam: Itaque S. Quiriacus apud Metaphrastem 29. Sept. miratur Josuë datum à Deo Soli & Lunæ aurigam: Pergit Scriptura. *Stetit itaque Sol in medio cæli, & non festinavit occumbere spatio unius diei. Nõ sicut antea, nec postea, tam longa dies, obediente Domino voci hominis, & pugnante pro Israël: De illo Ecli. cap. 46. *Invocavit Dominum omni potentem****

*in oppugnando inimicos undique, & audivit illum magnus & sanctus Deus, &c. quia cum creatura sensu careat, oportet imperium factum à Josuë non tam creaturæ factum fuisse, cum sit imperij incapax, quàm ipsi Deo, à quo ille effectus processit: Audet eadem spondere miracula, Deumq; ad quædam obligare: uti fecit Elias propositâ conditione populo 3. Reg. c. 18. *Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus: Audet etiam mortuis vitam polliceri in Elisæo 4. Reg. c. 4. *Ecce puer mortuus jacebat, in lectulo ejus, ingressusque clausit ostium super se, & super puerum, & oravit ad Dominum: Vide quid sequatur, & oscitavit puer septies, aperuitque oculos: Quod factum audacius unquam videre priora sæcula, quàm illud quod Judith, & aggressa est, & perfecit, ut inter hostes captiva, tot hostium millibus cincta, mulier Imperatorem proprio ense truncaret: verè nova bella elegit Dominus: sed vide modum, vide fiduciam, veriùs dixerim audaciam c. 3. *Stetitque Judith ante lectulum, orans cum lachrymis, & labiorum motu in silentio, dicens. *Confirma me, Domine Deus Israël, & respice in hac hora, ad opera manuum mearum, &c. Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam quæ erat ad caput lectuli ejus, & pugionem ejus, qui in eâ ligatus pendebat, exolvit: En primum facinus: audi quid sequatur, cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus. Ego certè in tantâ mulieris audaciâ totus contremisco: At tu quidem siste, ac vide, unde nam vires accipiat. *Et ait. *Confirma me, Domine Deus, in hac hora: quid expectas, mi Auditor, nisi perfectum facinus? *Et percussit bis in cervicem ejus, & abscidit caput ejus, & abstulit conopæum ejus, à columnis, & evoluit corpus ejus truncum. O fortitudinem orationis: audi quid ipsamet canat in epinicio suo. c. 16. *Cantate Domino in cymbalis, modulamini illi psalmum novum, &c. Horruerunt Persæ constantiam ejus, & Medi audaciâ ejus, &c.*********

Adonai Domine, magnus es tu, & præclarus in virtute tuâ, & quem superare nemo potest, &c. Qui autem timent te magni erunt apud te per omnia.

3. Quod oratio omnia superet, est enim ait de Cula libro 7. Exerc. omnibus creaturis potentior: Nam Angeli seu Intelligentiâ, movent orbes, Solem, & stellas: sed oratio illis est potentior, quia impedit motum cœlorum: sicut oratio Iosue fecit solem sistere: Ut enim ait Ambros. lib. 10. Officior. cap. 10. Iosue, ne non impediret victoriam, magnitudine mentis, & fidei clamavit, stet sol, & stetit, dum hæc victoria consummaretur: Sic fortior fuit influentijs stellarum: & fortior animâ, quæ sine cibo non sustentat corpus: nam illa sine cibo, longo tempore sustentavit Sanctos, ut in Moyse, in Elia, & in alijs videre est: fortior etiam est Naturâ: Etenim Elias oravit, & ignis, cuius natura est sursum ascendere, descendit, unde Eccli. cap. 48. *Dejecit de cœlo ignem ter:* denique fortior est omni creaturâ, quia nulla potest creaturam unam in aliam transformare, sed quotidie id facit oratio consecrantis Sacerdotis in altari.

4. Quod eius potentia tam latè pateat, quam Dei omnipotentia: quod enim Deus potest jubendo ac imperando, hoc potest homo per orationem, & precando: unde oratio hominem facit alterum Deum: vis videre in Moyse? nihil non perfecit per orationem: audi Chrysost. ser. 43. per hanc Moyse fit Deus, & ad triumphos suos militare sibi, omnia mandat elementa: Ac ne putes exaggerationem esse eloquentiæ, audi quid Deus ipse dicat ad Moysem Exod. 7. *Ecce constitui te Deum Pharaonis, & Aaron frater tuus, erit Propheta tuus: Deum vocat Moysem propter eximia opera, quasi nihil illi non sit subiectum: unde sicut Deus non solet hominibus immediatè loqui, sed*

Tom. II.

per prophetas suos, quos ad homines mittit, ut suarum voluntatum interpretes, ita voluit Moysem uti suo fratre, ut Pharaonem, & populum alloqueretur: sed neque hoc satis est ad orationis commendationem: Nonne etiam hoc est illustrius?

5. Quod cum Deo certet ex æquo: quid enim aliud significat Iacobi lucta cum Deo, nisi orationis certamen cum Deo: unde nominis mutatio, & Israël dictus est, interprete sancto Hieronymo, Princeps cum Deo, ac si parem cum Deo obtineret principatum, & æqua esset ipsius cum Deo compositio: D. Paulus Romanorum preces postulans cap. 15. *Obsecro vos fratres ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me, ad Deum:* In Græco est, ut mecum certetis in vestris orationibus pro me ad Deum: ubi notat Cardinalis Toletus, certamen vocari orationem Deo factam, quasi orationis vi, tanquam armatâ manu, quidquid à Deo petitur, extorqueatur: Ita Tertullianus loquens de Conventu Christianorum ad precationem, sic loquitur in Apologet. *Coimus ad Deum, quasi manu factâ, precationibus ambiamus: Hæc vis, Deo grata est: sic David certamen suum Deo denunciabat Psal. 5. Mane adstabo tibi:* quidam vertunt ex Hebræo, Mane ordinabo tibi, supple orationem meam: Vox bellica; quoniam oratio est quædam bellica impressio, quæ Deum aggreditur: Ac ne putes semper ex æquo, ac paribus viribus certare, hoc etiam majus habet.

6. Quod ipso Deo superior evadat, eumque vincat: Ita Jacob luctatus cum Deo, non armis, sed precibus victor evasit, juxta illud Osée 12. *In fortitudine suâ directus est cum Angelo. Et invaluit ad Angelum, & confortatus est: stetit & rogavit eum:* Itaque sic animatur ne homines timeat. Gen. 32. *Si contra Deum fortis fuisti, quanto magis contra homines præval-*

G

lii:

*his: Vide autem quò perveniat illa victoria, ut se se ipsi Deo opponat, etiam irato, etiã furenti, eique resistat: parum est quod dixi, ut vincula injiciat, ac frænnum: adhuc & hoc parum, ut ipse Deus hoc fateri cogatur: Etiam hoc non satis, ut ipse Deus orationem quoq; adhibeat, & creaturam preceatur, ut agere possit: vide iratum Deum adversus populum Israël, cum vitulum adorasset: Illum certè disperdere decreverat: *Ipsi me provocaverunt in eo, qui non est Deus: Dominus zelotes nomen ejus: sed Moyses oratione suã Deum constrinxit: unde Dominus ad eum, Dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, & deleam eos, faciãmq; te in gentem magnam: Hieron. in cap. 13. Ezechielis. Cui dicitur dimitte me, ostenditur quod tenendi habeat facultatem: paraphrasis Chaldaïca. Intermitte preceationem: nam ut ait S. Hieron. epist. 12. Dei potentiam servi preces impediabant: ampliùs dicit S. Bernardus serm. de Magdalenã, feriendi licentiã quaerit à Moysè, qui Moysèm fecit: sed pergit Textus: *Moyses autem orabat Dominum Deum suum: sed quid secutum sit, audite. Placatusq; est Dominus, ne faceret malum, quod locutus fuerat, adversus populum suum: iterùm vide furentem Deum: Cùm terra, absorbuisset Dathan, & Abiron cum omni eorum familiã, populus murmurare cœpit contra Moysèm; ea res ita Deo displicuit. Numer. 16. ut populum incendio delere decreverit, unde hæc verba: *Recedite de medio hujus multitudinis, etiam nunc delebo eos: ac ne putes inanes fuisse minas, brevissimo tempore 14. millia hominum, & septingenti, incendio perierunt: cùmque cæteros jam jam flamma esset consumptura, accurrit Aaron, & stans inter mortuos, & viventes, pro populo deprecatus est, & plaga cessavit: Sed rem uberiùs expressit Sapiens Sap. 18. *Properans enim homo sine querelã, deprecari pro populis: Proferens servitutis sua*****

*scutum, orationem, & per incensum deprecationem allegans, resistit iræ, & finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus: Vicit autem turbas (id est turbationem quæ ab incendio) non in virtute corporis, nec armatura potentiã, sed verbo, illum qui se vexabat subjecit: quare Sanctus Ephrem orationem arcum vocavit: Sanctus Ambrosius arma: Quid expressiùs dici potest? Eodem sensu dictum est Isaïæ 49. *Laude meã infruabo te, ne pereas: Vatablus ex Hebræo paraphrasticè trãstulit: Propter laudem meam, frænnum injiciam mihi, tui causã, ne te omninò excindam: Orationem vocat, laudem divinam, uti Jeremiæ 7. *Nec assumes pro eis laudem, & orationem: Hoc autem omne perficit Oratio divinã quadam vi, & arcanã incantatione, planè mirabili, secundum illud Davidis Psal. 146. *Præcinite Domino in confessione: LXX. vertunt. Excantate Dominum, quasi Deus, cùm in humanum genus, ob innumera ejus scelera defævit, sanctis carminibus, ac preceationibus, à justã indignatione sopiatur & quodammodo excantetur: Quod adeò verum est, ut cùm Deus aliquid facere absolute decrevit, orationem potiùs impedire, ac prohibere soleat, quàm orationem respicere, & ei aliquid denegare: Puniturus Sodomitas, priùs ab eorum medio Lothum abire jussit: *Festina (inquit) & salvare ibi, quia non potero facere quidquam donec pervenias illuc. Genes. 19. Item puniturus sacrilegium Acham Josué 7. ducem populi Josué à precibus abstinere jubet: *Surge (inquit) cur jaces pronus in terrã: Puniturus inobedientiam Saülis 1. Reg. 16. prohibet Samuëlem orare pro illo: *Vsquequò tu luges Saül? Puniturus Jerosolyman, priùs aufert ab illã Isaïæ 3. *Prudentem eloquij mystici, seu ut legit Theodotio, prudentem incantatorem: Puniturus regnum Juda, præcipit Jerem. cap. 7. *Tu noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem,*********

Et orationem, Et ne obstitas mihi: Denique puni-
turus quoscunque impios, prius justos à
à terrâ in cœlum transfert, juxta illud Isaię
57. *A facie malitię collectus est justus*, ne videli-
cet pro injustis deprecetur: Ita planè Deus
ne orationibus succumbat, præmonet ne
effundantur, quasi effusas repudiare non
posset: Vides quanta sit vis orationis, ut
etiam Deus, se ad illi resistendum imparem
quodammodò fateatur.

Ad hæc omnia unum hoc etiam ad ora-
tionis commendationem facit, quod non
minimum esse judico: nempe

7. Quod oratio ita sibi conjunctam ha-
beat misericordiam Dei, ut à quo Deus o-
rationis facultatem non sustulerit, ab eo
misericordiam non abstulerit teste Prophe-
tâ Psal. 65. *Benedictus Deus, qui non amovit ora-
tionem meam, Et misericordiam suam à me*: unde
S. Augustinus. Cùm videris non à te amo-
tam deprecationem tuam, securus esto, quia
non est à te amota misericordia ejus: Exē-
plum Ninives proponit S. Chrysost. orat. 1.
& 2. de precat. Statim enim ut oratio civi-
tatem illam ingressa est, omnia commuta-
vit: Temperantiam, justitiam, amicitiam,
concordiam, pauperum providentiam, om-
nia deniq; bona simul attulit. Nam quem-
admodum ubi Regina quæpiam urbem in-
gressa est, omnes in eam divitiæ confluant
necesse est, sic ubi precatio in animum se-
mel intravit, virtutes eam omnes comitan-
tur: uno verbo, ubi oratio, ibi gratia, ubi
gratia, ibi sunt omnia bona. Hinc ego facile
intelligo, cur Sancti omnes ita orationem
coluerint, ut eam sibi auferri non sint pas-
si, ita ut Daniel cap. 6. mori maluerit, quam
ex jussu Regis tribus diebus precationem
omittere, etiamsi Rex nihil impium agere
præciperet, sed tantum cessationem à pre-
cibus trium dierum spatio; tãti orationem
vir sanctissimus æstimavit.

Ex his omnibus unum concludo omni-
ratione inexcusabiles esse homines si à vi-
tiji non se emendent, si virtutes non com-
parent, si non salventur, qui orationem o-
mnium bonorum fontem, & cujus tanta est
potentia, & efficacia suâ in potestate ha-
beant: Tibi omnia desint, modò orationem
habeas, hinc habes unde omnia habere
possis: quid adeò paupertatem mihi obji-
cis, quid egestatē, & virtutis inopiam, quid
vitiiorum tyrannidem, quid passionum im-
petus, quid occasionum illecebras, quid re-
rum necessitatem? hoc unum tibi sufficit,
orationis habes potestatem. Quod non ha-
bes, pete, & postula; certò scias; impetrabis:
oppignoratam habes Dei fidem, *negare se-
ipsum non potest*: neq; enim contentus dixisse
se omnia orationi concessurum, etiam ju-
ramentum adhibuit. *Amen dico vobis, quid-
quid orantes petitis, credite quia accipietis, Et ve-
nient vobis*: & S. Jacobus, *Si quis indiget sapien-
tiâ, postulet à Deo, qui dat omnibus affluenter, Et
non impropert, Et dabitur ei*: Noli prætexere
virtutum difficultatem, veteres consuetu-
dines, naturæ vitia: Si credis, si oras, omnia
possibilia sunt credenti, & oranti: Castus, ais,
esse nequeo: Id facile crediderim. 1. enim
quid te quotidianis periculis implicas?
quid occasiones non fugis? 2. quid libidi-
nem nutris intemperantiâ, & corpus foves
delitijs? quid te varijs incitas illecebris,
aspectu, sermonibus, spectaculis, conversa-
tione, libertate, indulgentiâ? 4. quid quere-
ris te non posse, quod non vis, neque enim
verè vis esse castus? sed his omnibus, & alijs
pluribus omissis, an illud rectè cogitasti,
quod nemo potest esse castus, nisi hoc Deus
dederit: & castitatem donum esse Dei: ad
hæc Deum pauca dare, nisi orantibus: *Quin
itaque petis, atq; flagitas à Deo castitatem?*
*Quin illum imitaris, qui de se dicit cap. 8.
Sap. Et ut scivi, quoniam aliter non possem esse*

continens, nisi Deus det: & hoc ipsum erat sapientiæ scire cuius esset hoc donum, alij D^xminum, & deprecatus sum illum: & dixi ex totis præcordiis meis: &c. Sed cave quod in se adolescente luxit S. Augustinus 8. Confess. cap. 7. Petieram à castitatem, & dixeram, da mihi castitatem, & continentiam, sed noli modò. Timebam enim ne me citò exaudires, & citò sanares à morbo concupiscentiæ, quam malebam expleri, quàm extingui. Et tamen quia petijt, aliquando exauditus est: Etiam si illam nolis, pete tamen: fiet aliquando ut velis: voles ut fiat; fiet, ut sis: Et ait loc. cit. Augustinus, utique dares, si gemitu interno pulsarem aures tuas, & fide solidâ in te jacta-

rem curam meam. Quàm multi sunt suâ sponte miseri! Tam omnia habent in propinquo, ut ferè hoc illis desit, quod accipere nolint, quod offertur: nam qui invitantur ut petant, & quibus promittitur si petant, rem ferè habent in manibus: Certè multis id convenit Christi Domini, Joannis 16. *Vsque modò non petistis quidquam in nomine meo; petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum: hoc fac, hoc experire, mî Auditor: obsidem habes Deum Joan. 16. Amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis: Apocal. 3. Hæc dicit, Amen, testis fidelis & verus. Amen. Amen.*

F E R I A Q U I N T A

D O M I N I C Æ P R I M Æ I N Q U A D R A G E S I M A

C O N C I O T E R T I A

D E O R A T I O N E.

De infallibilitate impetrationis & de conditionibus hujus infallibilitatis.

O mulier magna est fides tua, fiat tibi sicut vis. Matth. 15.

NON dubito quin me importunum judicetis qui vobis tertio de Oratione loquar, sed memento me de Muliere Chananæ tractare, quæ nullâ re nobilior fuit quàm suâ importunitate, ita ut dicant Apostoli Christo, *Dimitte illam, quia clamat post nos: item nos in eâ agnovisse Orationem, quam nemo exhaurire potest, præsertim si de ejus potestate sermo sit, unde quidam apud*

Theo-